

»True love«

■ Året är 1920. Vårsolen kastar in sina strålar, och rocken på den unge mannen lyser vit. Håret är prydligt bakåtkammat över den höga pannan. Han ler mycket blygt, nästan generat, mot kameran. Munnen är sluten, men ögonen ler.

Den unga kvinnan vid hans sida ler också lite blygt, men hennes blick lyser av förälskelse. De har nyligen mötts och kärleken är ny, skör, underbar.

De är kurskamrater på Karolinska institutet, i början av sin medicinska bana.

Kriget är slut, spanska sjukan likaså – »och den ljusnande framtid är vår«!

Hon är Stockholmsflicka, han kommer från Köping.

De längtar ut i solen. Hon har kanske föreslagit att de skall åka till Djurgården lite senare. Bara strosa, smyga sig till en kyss ... Han har säkert samtyckt. Det skall bli skönt att ta av sig kravatten, knäppa upp i halsen.

Men de har något att göra först, den ljuva stunden måste vänta.

De sitter på anatomiska institutionen och dissekerar gemensamt ett manligt lik. De poserar uppenbart för fotografen, en kurskamrat. Instrumenten hålls stilla.

Säkert har de kommenterat att de finner det märkligt att man kan hysa så varma känslor i det kala rummet, över det

iskalla liket. En makaber plats för ett förälskat par. Kärleken besegrar allt, säger den unge mannen, fast på latin, »omnia vincit amor«. I allt inkluderas även öden. Hon ler beundrande.

Vergilius, säger han leende, lite kaxigt.

En dag kommer han att bli världsberömd [1]. Hon hoppas få dela sitt liv med honom.

De skall få mer än 65 år tillsammans efter det att bilden togs. Men det vet de förstas inte nu. Nu tänker de bara på att göra dagens pensum i salen, tvätta sig noga, byta till civila kläder och sedan bege sig mot de mjuka gräsmattorna med sin picknickkorg.

Den unga kvinnan heter Maria Hellgren. Den unge mannens namn är Henrik Sjögren. Han skall år 1933 försvara en avhandling med titeln »Zur Kenntniss der Keratoconjunctivitis sicca«.

Magnus Carlsson
Jönköping

Referens

1. Manthorpe R. Mannen bakom syndromet: Henrik Sjögren. Klarlade tårproduktionens betydelse för ögat. Läkartidningen 1988;84:3937-8.